

Op **2 november** had de commandant van de B-compagnie van het 1st Bn The Glasgow Highlanders, Maj. J.A. Rutherford, bevel gegeven een verkenning uit te voeren in de richting van Arnemuiden. Enkele burgers uit Arnemuiden bevestigden het verhaal dat Schotsetroepen vóór 5 november hun Rode Kruisdorp waren 'binnengeslopen'.

2 november 1944; 21.00 uur

Er werden voorbereidingen getroffen en orders gegeven om van de Sloedam uit te breken naar Walcheren. Er werden verschillende gevechtseenheden gevormd onder commando van Captain Kearny. De eerste eenheid werd geleid door Lieutenant Millburn. We braken door en aan het eind van de Sloedam ging onze eenheid linksaf en zuiverde de betonnen zig-zag loopgraven van de vijand. Onze patrouille is nadien rechtsaf geslagen. De bedoeling was een bruggenhoofd te vormen in de omgeving van de vloeddeuren bij het pompstation.

3 november 1944; 02.00 uur

We bereikten de dijk bij de vloeddeuren om ongeveer 02.00 uur. We groeven ons snel in en versterkten onze positie.

3 november 1944; 's morgens vroeg

Op onze hoede en in goede dekking bij de vloeddeuren, wachtten we op wat zou gaan gebeuren. Plotseeling zagen we op 150 meter afstand voor ons een Duitse soldaat, die, dekking zoekend tussen de rommel op de weg, langzaam naar onze positie toe kroop. De man was in Wehrmacht-uniform, sprak perfect Engels en verklaarde, dat hij Nederlander was. Hij vertelde me dat Arnemuiden vol lag met doden en gewonden en tot een open stad was verklaard. Het was Nol Visser, lid van de OD. Of deze actie enig resultaat heeft gehad omtrent het beëindigen van de beschietingen kan niet worden achterhaald. Wellicht heeft hij hen waardevolle informatie over het Rode Kruisdorp Arnemuiden kunnen geven. De Schotten beschikten immers wel al over inlichtingen van Duitse krijgsgevangenen en konden immers zien dat het dorp een beschermd Rode Kruisdorp was.

3 november 1944; 13.00 uur

Grote aantallen Duitsers gaven zich op bevel van hun officieren over, nadat ze tot de vloeddeuren waren genaderd. Het waren er zeventien in totaal. Ze werden gefouilleerd en afgevoerd. Toen we Arnemuiden binnenkwamen was er complete stilte. De plaats leek verlaten; het was net een spookstad. De duisternis viel en er was geen tegenstand.

Voor Sgt. McKinnon en zijn groep zat er weinig anders op dan te wachten tot de Schotten Arnemuiden zouden naderen. Dit gebeurde nadat de Schotten de Sloedam waren overgetrokken. In de namiddag van 4 november hadden ze het gebied tot aan de 'Driehoek' in handen. Omdat de Schotten de Sloedam waren gepasseerd en dichtbij Arnemuiden lagen, kon de bevrijding elk moment ingezet worden. De Schotten wilden echter niet direct Arnemuiden intrekken. Dit had te maken met het feit dat het dorp een Rode Kruisdorp was en er alleen Duitse hospitaalsoldaten aanwezig waren. Een vreemde gewaarwording voor de burgers die er vermoedelijk vanuit gingen dat de Schotse soldaten elk moment het dorp zouden binnentrekken.

De bevrijding van Arnemuiden was zeker geen bevrijdingsfeest zoals dit bij andere dorpen gebeurde, waar de soldaten met voertuigen en soms onder gejuich binnenkwamen. De bijzondere status van Arnemuiden als 'open stad' vereiste een speciale aanpak.